

§ 76 Mission i Sverige

ROLAND JOHANSSON:

Ordförande, biskopar, ledamöter och åhörare! Jag talar för utskottet och yrkar bifall till utskottet vilket innebär avslag av motion 2012:22 och motion 2012:23. Utskottet anser att den planerade gemensamma strategin för kyrkans undervisning och mission i alla åldrar, som syftar till att stärka församlingarna i det grundläggande uppdraget, tillgodoser motionärernas önskan.

I kyrkostyrelsens skrivelse 2012:1 framgår det, att kyrkostyrelsen kommer att samspela med stift och församlingar i att utveckla samsyn och en gemensam vision avseende kyrkans undervisnings- och missionsuppdrag. Kyrkostyrelsen avser vidare att stärka kyrkans utbildningar och församlingarnas förmåga att vara lärande miljöer präglade av evangeliet. Inom ramen för den strategiska satsningen vill kyrkostyrelsen också stärka kunskapen om kristen tro och tradition hos media och andra centrala samhällsaktörer.

I utskottets överväganden säger vi att mission utövas i möten och dialog mellan människor, både i närmiljön och utanför vårt lands gränser. Vi säger också, att mission tillhör församlingens grundläggande uppgift och speglar det sändningsuppdrag som alla kyrkans medlemmar har. Utskottet ser med tillförsikt fram mot den gemensamma strategin för kyrkans undervisning och mission för alla åldrar, som syftar till att stärka församlingarna i det grundläggande uppdraget. Utskottet menar att denna gemensamma satsning kommer att bidra till, att mission lyfts fram i Svenska kyrkan och att motionärernas önskan därmed är tillgodosedd.

Bifall till utskottet.

MATS LINDSTRÖM:

Ordförande! Jag yrkar bifall till motion 2012:22, Kyrkolivsutskottets betänkande 2012:10. Kyrkan i Sverige nedmonteras successivt. Färre går i kyrkan. Det finns manliga präster som inte kan arbeta i Svenska kyrkan utan måste göra det utomlands. Människor lämnar kyrkan för att kyrkan håller på att tillfredsställa alla människors alla åsikter. Att bemötas i kyrkan och på kyrkans grundkurs med orden "här får ni tro vad ni vill" och sedan inte stå upp för den kristna tron på Jesus Kristus, på Guds ord och Bibeln, är allvarligt. Det är troende människor som ska leda kyrkan. Det är i dag politiken som sitter och klämmer sig fast vid den kristna kroppen och hindrar evangelisation för det svenska folket och för invandrare.

Många förstår varför Gud gav Mose lagtavlan och varför Gud sände sin enfödde son Jesus Kristus. I dag måste vi villigt erkänna, att många i Sverige i dag behöver undervisning i Guds ord. Vid mission kommer till och med det jäktade prästerskapet att få tid till bön och Guds ord. I Guds ord finns kraft för både den som läser och den som lyssnar. Ett ja till denna motion tror jag är till välsignelse för Sverige och för folket

Jag yrkar bifall till motion 2012:22.

HÅKAN SUNNLIDEN:

Ordförande, biskopar, ledamöter och andra åhörare! Jag vill yrka bifall till motionerna 2012:22 och 2012:23, som handlar om mission i Sverige. Förslaget går ut på att uppgiften mission i Sverige behöver tydliggöras och underblåsas. Kyrkolivsutskottet har behandlat, ja nästan bejakat, motionernas intention men också i vanlig ordning föreslagit avslag på båda motionerna. Huvudskälet för dessa avslag är dels att missionen inte får frigöras från allt annat vi gör inom

Svenska kyrkan – allt vi gör är ju mission – och dels kyrkostyrelsens skrivelse om att det ska utarbetas en strategi för kyrkans undervisning och mission. Det är rätt och det är bra, men det är vagt och inte tillräckligt rätt och bra, menar jag. Mission är och måste vara en integrerad del av kyrkan, men det hindrar inte att vi behöver utveckla en samsyn och en gemensam vision för mission i Sverige. Både kyrkostyrelsen i sin skrivelse och utskottet i sitt betänkande menar att mission i Sverige är viktig, men det talas ingenting om vad mission innebär eller hur den skulle kunna gå till. Det finns inget innehåll i begreppet och ingen vägledning, men det kanske är det som är tänkt ska komma.

I betänkandets bakgrundstext sägs att mission handlar om att förmedla kunskap, men det sägs ingenting om denna kunskap. I biblisk mening innebär en rätt kunskap om Gud ett erkännande av Guds herravälde och en anpassning till detta faktum. En sådan kunskap berör intellektet men ännu mer det som Bibeln kallar för hjärtat och det liv som utgår ifrån hjärtat. Förhoppningsvis menar utskottet att hjärtats omvändelse och efterföljelse är självklar, men jag är långt ifrån övertygad efter gårdagens debatt om ekumenik och religionsdialog. Läronämnden gjorde då klart för oss att ord som ekumenik nu måste omdefinieras. Det handlar om Guds tilltal i mötet med varje människa oavsett religiös tradition. Jag undrar hur det resonemanget återverkar på begreppet mission, kyrkans grundläggande uppgift. Kommer den också att omdefinieras? Är mission i dag till sitt väsen något annorlunda än den var i går? Är det, för att citera betänkandet, att ”erbjuda människor redskap för livstolkning”? Det var knappast den hållningen som Jesus hade och ännu mindre Paulus, en av kyrkans riktigt stora missionärer.

Debatten om strukturutredningen gjorde också klart för oss, att de församlingar som ingår i storpastorat ska frigöras från administration och annat för att bland annat kunna ägna sig helt åt mission. Tänk om det kunde bli så. Församlingen kommer visserligen inte att ha någon beslutande makt eller självständigt kunna disponera sin ekonomi, men utöva mission kan man faktiskt göra utan pengar. En levande församling inte bara utövar mission utan är mission i sig. Missionen är en del av hennes väsen. Missionen är den härlighet som utgår från henne när hon lovsjunger och tillber. En församling utan makt kommer att vara beroende av den Helige Ande och kan bli stor i trovärdighet, men den skulle ha ett bra beskydd och stor glädje av ett råd för mission i Sverige, som motionen föreslår, och av att kunna vända sig till den biskop som har missionen för Sverige på sitt hjärta eller åtminstone få del av ett biskopsbrev om missionen. Då kommer vi ju dessutom att få veta mer om vad som menas med begreppet mission.

Jag hoppas på bifall till motionerna 2012:22 och 2012:23.

ELISABETH HOLMBLAD:

Ordförande, ledamöter, biskopar, nära och kära! Jag börjar med att yrka bifall till motion 2012:23. Det står mycket bra i utskottets överväganden om vad mission är, men precis som Håkan efterlyser jag mer definition av mission och vill därför ge lite av min bild av mission, både för att det ska sägas här och för att poängtera behovet av att prata om vad mission är.

Jag anser att mission är att dela sin tro med andra. När jag pratar med konfirmander om mission brukar jag ta bilden av att andas in och andas ut. Vi andas in liv och vi andas ut liv och det är ett sätt att leva. Mission är inte alls att trycka ner något i halsen på någon, khakihattar eller vilken annan association vi kan få av ordet mission. Det är inte någonting som ger en människa en personlig tro. Att bara prata om undervisning i samband med mission blir som att slå Bibeln i

huvudet på folk. Det vet vi ger ingen människa en personlig tro. Men när vi delar våra erfarenheter av Gud, våra möten med Gud, med andra människor väcker det många gånger nyfikenhet och några gånger tro. Det tillsammans med undervisning bygger vår kyrka. Mission kan aldrig bara vara de anställdas ansvar. Mission gäller oss alla. Jag yrkar bifall till motion 2012:23, för att kunskap om mission ska gå via våra anställda ut till våra församlingar och för att ett biskopsbrev ska nå ut till så många som möjligt i vår kyrka. Och så har ju ni hört det nu också.

Bifall till motion 2012:23.

LEIF NORDLANDER:

Ordförande, ledamöter, biskopar! Jag yrkar bifall till motion 2012:22 och motion 2012:23. I den anglikanska kyrkan har ärkebiskopen av Canterbury tillsatt en *Bishop's Missionary* som leder *Fresh Expressions*-arbetet i den anglikanska kyrkan. I dag är det biskop Graham Cray som leder arbetet. Jag hade förmånen att få tolka honom i S:t Matteus kyrka förra helgen och i S:ta Clara kyrka förra söndagen i Stockholm. Där finns det så många idéer, så många nya initiativ, så många nya tankar om hur vi ska föra ut evangeliet om Jesus Kristus. Där tror jag vi har någonting att lära oss. Det finns i dag mer än tusen uttryck för *Fresh Expressions* i den anglikanska kyrkan. Kyrkan på nationell nivå i Storbritannien uppmuntrar och vägleder, skickliggör och sammanställer nya initiativ. Här kan vi ha något att lära. Vi behöver *Fresh Expressions* också i Svenska kyrkan. Graham Cray ledde anglikanska kyrkans utredning *Mission-Shaped Church*. Man skulle kunna säga att Church of England kom till en situation där man konstaterade, att vi de nu måste göra allt de kunde för att föra ut evangeliet så att människor har en kontakt och en relation till kyrkan och kristen tro.

Det är tid att vi i Sverige inser att vi är där i dag också. Här finns det ingen tid att vänta. Det finns ingen tid att se tiden an och tro att det kommer att lösa sig själv. Detta arbete måste initieras från nationell nivå och inspireras ut till stiftet, ut i församlingarna där jobbet ska göras. Jag upplever, kanske lite annorlunda än vad motionären uttrycker, att utskottet uttrycker sig begränsande i en tid, då vi skulle behöva alla goda krafter i vårt land att återevangelisera eller, om du så vill, missionera på nytt, så att Kristus blir trodd, känd och efterföljd.

För ett år sedan var jag tillsammans med alla mina präster i pastoratet i Ridley Hall, där, som Derlén sa tidigare, ett evangeliskt sammanhang var tydligt. Vi fick många goda exempel på att vara kyrka i 2000-talet. Tack.

Bifall till motionerna 2012:22 och 2012:23.

BERTH LÖNDAHL:

Fru ordförande, ledamöter och biskopar! Jag vill yrka bifall till motion 2012:22 till att börja med. En enkel fråga är: Vill vi fortfarande som kyrka i Sverige verka för människors omvändelse och tro? Vill vi hjälpa människor till en levande bekännelse till att Jesus Kristus är Herre? Och vågar vi tala om det på det sättet? Vill vi och vågar vi arbeta för att detta ska hända? Vågar vi missionera och så vara utsända till dem som inte känner Jesus i vårt land?

Det handlar inte bara om att öka kunskapen. Det handlar inte bara om att den kristna traditionen levandegörs, inte bara om att fördjupa förståelsen av vad kristen tro är i ett mångkulturellt och mångreligiöst samhälle, så som utskottet uttrycker det i sitt betänkande. Det är ofta mer legitimt att öka kunskapen, att levandegöra den kristna traditionen eller fördjupa förståelsen, men till sist handlar det inte om detta. Det handlar om att vittna om Jesus Kristus. Ingen av kyrkans

martyrer dog för att öka kunskapen, för att levandegöra en tradition. De dog för vittnesbördet att Jesus Kristus är Herre. Att leva i honom kan förvandla en människas liv i grunden. Det handlar om den förvandlande kraften i Jesus Kristus.

Mission i vårt eget land är i dag en absolut nödvändighet. Vi lever inte längre i detta historiens arv eller traditionens makt. I vårt samhälle är det så, att vare sig kyrkan eller kristen tro är någonting som betyder något, en tradition, utan det är för allt fler människor en nullitet. Men när man väl söker kyrkan väntar man sig, att den man möter ska vara kyrka. Det finns inte bara detta med bristande kunskap utan det handlar om en frimodigt, djärvt vittnande och missionerande kyrka. Därför behöver vi ett missionsråd för inre mission i Sverige.

MARIANNE KRONBÄCK:

Jag ska försöka fatta mig kort. Jag kommer att koncentrera mig till motion 2012:22, punkt 1, och jag lämnar yrkandet bifall till punkt 1 i motion 2012:22. Det som Håkan Sunnliden med flera önskar i sin motion om att snarast tillsätta ett råd med ansvar för mission skulle med de här ändringarna om nämnder kunna bli en verklighet relativt snart, men jag vill ändå markera att det är viktigt i och med detta. Jag har haft tid att tänka över motionen lite mera och kommit fram till detta. Det kanske inte är någon överraskning, eftersom kristdemokraterna under lång tid har försökt att stärka just detta område. Jag behöver bara säga Seth Henriksson, Uppsala, och Torsten Josephsson. En del av er kanske minns hur de arbetade för det, och vi vill fortsätta.

Mission har ofta blivit synonymt med mission i andra länder enbart, men jag hoppas nu att kyrkostyrelsen tar ett ledningsgrepp om missionen, både den inre och den yttre, och förhoppningsvis då tillsätter ett råd. Punkt 2 i motionen är jag däremot tveksam till i nuläget. Men vi behöver rent generellt en större medvetenhet om vad mission är, såväl på nationell som stifts- och församlingsnivå. Det är allas vårt ansvar som kristna med utgångspunkt från Jesus själv i missionsbefallningen. Alldeles nyss läste jag i tidningen Budbäraren från EFS, där det står att vi kan förvänta oss draghjälp. Det står på sidan 3: "EFS' uppgift är att bistå Svenska kyrkan i missionsuppgiften."

ROLAND JOHANSSON (REPLIK):

Fru ordförande! Det kommer en hel del frågor och synpunkter här och jag kan inte som representant i utskottet svara på vad kyrkan ska göra med detta. Frågan om missionsråd fanns det en del om i utskottets skrivning, om Sveriges Kristna Råd och Svenska Missionsrådet. Sedan sas det också att utskottet uttrycker sig begränsande. Det kanske det gör, jag kanske gör det själv också. Låt mig då säga att biskopen, som var i S:ta Clara kyrka och som representerade och informerade om vad man kunde göra i England, var i min kyrka två dagar innan. Vi hade alltså som en lokal församling bjudit in en person. Jag tror det också är viktigt, att vi på våra lokala orter gör vad vi kan för att göra Gud synlig i världen.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 128.